

DE FORENEDE NATIONERS
PAGT

og

STATUT FOR
DEN MELLEMFOLKELIGE
DOMSTOL

**FNs Informationskontor for de nordiske lande
H. C. Andersens Boulevard 37, 1553 København V**

FORORD

De forenede Nationers pagt blev undertegnet i San Francisco den 26. juni 1945 ved afslutningen af de forenede nationers konference om international organisation, og den trådte i kraft den 24. oktober 1945. Den mellemfolkelige Domstols statut udgør en integrerende del af pagten.

Ændringerne til pagtens artikler 23, 27 og 61, som blev vedtaget af plenarforsamlingen den 17. december 1963, trådte i kraft den 31. august 1965. En yderligere ændring af artikel 61 blev vedtaget af plenarforsamlingen den 20. december 1971 og trådte i kraft den 24. september 1973. Ændringen af artikel 109, som blev vedtaget af plenarforsamlingen den 20. december 1965, trådte i kraft den 12. juni 1968.

Ved ændringen af artikel 23 blev sikkerhedsrådets medlemstal øget fra 11 til 15. Den ændrede artikel 27 indeholder bestemmelse om, at sikkerhedsrådets beslutninger i sager vedrørende forretningsgangen skal træffes ved 9 medlemmers ja-stemmer (tidligere 7) og i alle andre sager ligeledes med 9 medlemmers ja-stemmer, herunder alle de fem permanente medlemmer af sikkerhedsrådet.

Ved ændringen af artikel 61, der trådte i kraft den 31. august 1965, blev det økonomiske og sociale råds medlemstal øget fra 18 til 27. Ved den følgende ændring af denne artikel med ikrafttræden den 24. september 1973 øgedes rådets medlemstal yderligere fra 27 til 54.

Ændringen af artikel 109, stk. 1, foreskriver, at en generalkonference af De forenede Nationers medlemmer med det formål at revidere nærværende pagt kan afholdes på et tidspunkt og et sted, der fastsættes af plenarforsamlingen med to trediedeles flertal og ved vedtagelse af hvilke som helst 9 (tidligere 7) medlemmer af sikkerhedsrådet. Artikel 109, stk. 3, hvori det hedder, at såfremt en sådan konference ikke har været afholdt inden plenarforsamlingens 10. årlige samling, skal spørgsmålet herom sættes på denne 10. samlings dagsorden, er blevet bevaret i sin hidtidige form, hvor der refereres til »hvilke som helst 7 medlemmer af sikkerhedsrådet«. I 1955 handlede såvel plenarforsamlingens 10. samling som sikkerhedsrådet i overensstemmelse hermed.

DE FORENEDE NATIONERS PAGT

VI DE FORENEDE NATIONERS FOLK BESLUTTEDE PÅ

at frelse kommende generationer fra krigens svøbe, som to gange i vor levetid har bragt usigelige lidelser over menneskeheden,

påny at bekræfte troen på fundamentale menneskerettigheder, på menneskets personlige værdighed og værd, på mænds og kvinders såvel som store og små nationers lige rettigheder,

at skabe vilkår, hvorunder retfærdighed og respekt for de forpligtelser, der opstår ved traktater og andre kilder til mellemfolkelig ret, kan opretholdes, og

at fremme sociale fremskridt og højne levevilkårene under større frihed,

OG MED DISSE FORMÅL FOR ØJE

at udvise fordragelighed og leve sammen i fred med hverandre som gode naboer,

at forene vore kræfter til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed,

at sikre, ved anerkendelse af grundsætninger og fastlæggelse af fremgangsmåder, at væbnet magt ikke vil blive anvendt undtagen i fælles interesse, og

at anvende mellemfolkelig organisation til befordring af økonomiske og sociale fremskridt for alle folkeslag,

*HAR BESTEMT AT
FORENE VORE BESTRÆBELSER
FOR AT NÅ DISSE MÅL.*

I overensstemmelse hermed er vore respektive regeringer gennem deres i byen San Francisco forsamlede repræsentanter, som har fremlagt deres fuldmagter, der er befundet i god og behørig form, kommet overens om denne de Forenede Nationers pakt og opretter herved en mellemfolkelig organisation, der skal kaldes de Forenede Nationer.

Kapitel I

FORMÅL OG GRUNDSÆTNINGER

Artikel 1.

De Forenede Nationers formål er:

1. at opretholde mellemfolkelig fred og sikkerhed og i dette øjemed: træffe effektive fælles forholdsregler til forebyggelse og fjernelse af trusler mod freden og til undertrykkelse af angrebshandlinger eller andre brud på freden, og ved fredelige midler og i overensstemmelse med retfærdighedens og folkerettens grundsætninger at ordne eller bilægge mellemfolkelige tvistigheder eller situationer, som kunne føre til brud på freden;

2. at fremme venskabelige forhold mellem nationerne, hvilende på respekt for grundsætningen om folkenes ligeret og selvbestemmelse, og at tage andre egnede forholdsregler til at styrke verdensfreden;

3. at tilvejebringe mellemfolkeligt samarbejde ved løsning af mellemfolkelige spørgsmål af økonomisk, social, kulturel eller humanitær karakter, og ved at styrke og fremme respekten for menneskerettigheder og for fundamentale frihedsrettigheder for alle uden for-

skel med hensyn til race, køn, sprog eller religion; og

4. at være et centralorgan, der skal bringe nationernes indsats til opnåelse af disse fælles mål i indbyrdes overensstemmelse.

Artikel 2.

Organisationen og dens medlemmer skal i deres stræben efter de i artikel 1 nævnte formål handle i overensstemmelse med følgende grundsætninger:

1. Organisationen hviler på grundsætningen om alle dens medlemmers suveræne ligeberettigelse.

2. Alle medlemmer skal for at sikre ethvert af dem de rettigheder og goder, der følger af medlemsskabet, i god tro opfylde de forpligtelser, de har påtaget sig i henhold til nærværende pagt.

3. Alle medlemmer skal bilægge deres mellemfolkelige tvistigheder ved fredelige midler på en sådan måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvelsom retfærdighed ikke bringes i fare.

4. Alle medlemmer skal i deres mellemfolkelige forhold afholde sig fra trusel om magtanvendelse eller brug af magt, det være

sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde, der er uforenelig med de Forenede Nationers formål.

5. Alle medlemmer skal yde de Forenede Nationer al bistand ved ethvert skridt, organisationen iværksætter i overensstemmelse med nærværende pagt, og skal afholde sig fra at bistå nogen stat, mod hvilken de Forenede Nationer foretager forebyggende skridt eller tvangsforanstaltninger.

6. Organisationen skal sikre, at stater, der ikke er medlemmer af de Forenede Nationer, handler i overensstemmelse med disse grundsatninger, såvidt det måtte være nødvendigt til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed.

7. Intet i nærværende pagt skal give de Forenede Nationer ret til at gribe ind i forhold, der i det væsentlige hører ind under en stats egen jurisdiktion, eller forpligte medlemmerne til at forelægge sådanne forhold til bilægelse i henhold til nærværende pagt; denne grundsatning skal dog ikke være til hinder for anvendelse af tvangsforanstaltninger i henhold til kapitel VII.

Kapitel II

MEDLEMSSKAB

Artikel 3.

Oprindelige medlemmer af de Forenede Nationer er de stater, der har deltaget i de Forenede Nationers konference i San Francisco vedrørende mellemfolkelig organisation, eller tidligere har undertegnet de Forenede Nationers erklæring af 1. januar 1942, og som underskriver nærværende pagt og ratificerer den i overensstemmelse med artikel 110.

Artikel 4.

1. Medlemskab i de Forenede Nationer er åbent for alle andre fredselskende stater, som påtager sig forpligtelserne i nærværende pagt og efter organisationens skøn er i stand til og villige til at opfylde disse forpligtelser.

2. Optagelse af enhver sådan stat som medlem af de Forenede Nationer sker ved en beslutning af plenarforsamlingen på forslag af sikkerhedsrådet.

Artikel 5.

Et medlem af de Forenede Nationer, mod hvilket forebyggende skridt eller tvangsforanstaltninger er blevet iværksat af sikkerhedsrådet, kan på dettes forslag af plenarforsam-

lingen suspenderes i udøvelsen af medlemskabets rettigheder og privilegier. Sikkerhedsrådet kan genindsætte medlemmet i udøvelsen af disse rettigheder og privilegier.

Artikel 6.

Et medlem af de Forenede Nationer, der vedblivende har krænket de i nærværende pagt indeholdte grundsætninger, kan af plenarforsamlingen udelukkes af organisationen på forslag af sikkerhedsrådet.

Kapitel III

ORGANER

Artikel 7.

1. Som hovedorganer for de Forenede Nationer oprettes: en plenarforsamling, et sikkerhedsråd, et økonomisk og socialt råd, et formynderskabsråd, en mellemfolkelig domstol og et sekretariat.

2. Sådanne hjælpeorganer, som måtte blive fundet nødvendige, kan oprettes i overensstemmelse med nærværende pagt.

Artikel 8.

De forenede Nationer skal ikke gøre nogen indskrænkning i mænds og kvinders adgang

til deltagelse i enhver egenskab og på lige vilkår i organisationens hovedorganer og hjælpeorganer.

Kapitel IV

PLENARFORSAMLINGEN

Sammensætning.

Artikel 9.

1. Plenarforsamlingen består af alle medlemmerne af de Forenede Nationer.

2. Hvert medlem har højst fem repræsentanter i plenarforsamlingen.

Funktioner og beføjelser.

Artikel 10.

Plenarforsamlingen kan drøfte alle spørgsmål eller sager inden for nærværende pagts område eller vedrørende ethvert af de ved nærværende pagt hjemlede organers beføjelser og funktioner og kan, med forbehold af bestemmelserne i artikel 12, fremsætte forslag til medlemmerne af de Forenede Nationer, til sikkerhedsrådet eller til begge i alle sådanne spørgsmål eller sager.

Artikel 11.

1. Plenarforsamlingen kan gøre de almindelige grundsætninger for samarbejde til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikker-

hed, derunder de for afrustning og reguleringen af rustningerne ledende grundsætninger, til genstand for overvejelse og kan fremsætte forslag vedrørende sådanne grundsætninger over for medlemmerne eller sikkerhedsrådet eller begge.

2. Plenarforsamlingen kan drøfte alle spørgsmål, der vedrører opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, og som er blevet forelagt den af noget medlem af de Forenede Nationer, af sikkerhedsrådet eller i henhold til artikel 35, pkt. 2 af en stat, som ikke er medlem af de Forenede Nationer, og kan, med forbehold af bestemmelserne i artikel 12, fremsætte forslag vedrørende alle sådanne spørgsmål over for vedkommende stat eller stater, over for sikkerhedsrådet eller over for begge. Ethvert sådant spørgsmål, der kræver handling, skal henvises til sikkerhedsrådet af plenarforsamlingen enten før eller efter, at det har været drøftet.

3. Plenarforsamlingen kan henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på situationer, som kan antages at ville bringe mellemfolkelig fred og sikkerhed i fare.

4. Plenarforsamlingens beføjelser, som anførte i denne artikel, skal ikke begrænse artikel 10's almindelige rækkevidde.

Artikel 12.

1. Så længe sikkerhedsrådet med hensyn til en tvist eller situation udøver de funktioner, der er tillagt dette i nærværende pagt, kan plenarforsamlingen ikke fremsætte noget forslag vedrørende den pågældende tvist eller situation, medmindre sikkerhedsrådet anmoder derom.

2. Generalsekretæren skal, med sikkerhedsrådets samtykke, ved hver samling underrette plenarforsamlingen om alle sager vedrørende opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, som er under behandling i sikkerhedsrådet, og skal ligeledes straks, når sikkerhedsrådet ophører med at behandle sådanne sager, underrette plenarforsamlingen eller hvis denne ikke er samlet, de Forenede Nationers medlemmer.

Artikel 13.

1. Plenarforsamlingen skal tage initiativ til undersøgelser og fremsætte forslag med det formål at:

a. fremme mellemfolkeligt samarbejde på det politiske område og støtte den fremadskridende udvikling af mellemfolkelig ret og kodifikationen af denne.

b. fremme mellemfolkeligt samarbejde på de økonomiske, sociale, kulturelle, undervis-

nings- og sundhedsmæssige områder, og yde bistand til hævdelse af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle uden forskel med hensyn til race, køn, sprog eller religion.

2. Plenarforsamlingens yderligere pligter, funktioner og beføjelser med hensyn til sager, der er omtalt under ovenstående pkt. 1 (b), omhandles i kapitel IX og X.

Artikel 14.

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 kan plenarforsamlingen foreslå forholdsregler til fredelig ordning af enhver situation uden hensyn til dens oprindelse, som efter forsamlingens skøn kan antages at ville skade det almene vel eller venskabsforholdet mellem nationerne, derunder situationer, der opstår ved krænkelse af de bestemmelser i nærværende pagt, som angiver de Forenede Nationers formål og grundsætninger.

Artikel 15.

1. Plenarforsamlingen modtager og behandler årlige og særlige beretninger fra sikkerhedsrådet; disse beretninger indbefatter en redegørelse for de forholdsregler, som sikkerhedsrådet har truffet beslutning om eller har

taget for at opretholde mellemfolkelig fred og sikkerhed.

2. Plenarforsamlingen modtager og behandler beretninger fra de Forenede Nationers andre organer.

Artikel 16.

Plenarforsamlingen udøver sådanne funktioner med hensyn til det mellemfolkelige formynderskabssystem, som er tillagt den i henhold til kapitlerne XII og XIII, derunder godkendelse af formynderskabsoverenskomster for områder, der ikke er betegnet som strategiske.

Artikel 17.

1. Plenarforsamlingen behandler og godkender organisationens budget.

2. Udgifterne ved organisationen bæres af medlemmerne i henhold til den af plenarforsamlingen fastsatte fordeling.

3. Plenarforsamlingen behandler og godkender alle finansielle og budgetmæssige ordninger med de i artikel 57 omhandlede særlige institutioner og gennemgår sådanne særlige institutioners administrative budgetter med henblik på fremsættelse af forslag til de pågældende institutioner.

Afstemning.

Artikel 18.

1. Ethvert medlem af plenarforsamlingen har een stemme.

2. Plenarforsamlingens beslutninger i vigtige spørgsmål skal vedtages med to trediedeles flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer. Disse spørgsmål omfatter: forslag vedrørende opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, valg af de ikke-faste medlemmer af sikkerhedsrådet, valg af medlemmerne af det økonomiske og sociale råd, valg af medlemmer af formynderskabsrådet i overensstemmelse med artikel 86, pkt. 1 (c), optagelse af nye medlemmer af de Forenede Nationer, suspension af de til medlemsskab knyttede rettigheder og privilegier, udelukkelse af medlemmer, spørgsmål vedrørende formynderskabssystemets funktion samt budgetspørgsmål.

3. Beslutninger om andre spørgsmål, derunder fastsættelsen af yderligere grupper af spørgsmål, som skal afgøres med to trediedeles flertal, skal træffes af et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.

Artikel 19.

Et medlem af de Forenede Nationer, som

er i restance med betaling af sit bidrag til organisationen, skal ikke have nogen stemmeret i plenarforsamlingen, såfremt restancebeløbet er lig med eller overstiger bidragene for de to forudgående hele år. Plenarforsamlingen kan ikke desto mindre tillade et sådant medlem at stemme, såfremt den finder, at undladelsen af at betale skyldes omstændigheder, som medlemmet ikke er herre over.

Forretningsgang.

Artikel 20.

Plenarforsamlingen træder sammen til regelmæssige årlige samlinger og til sådanne særlige samlinger, som omstændighederne måtte kræve. Særlige samlinger sammenkaldes af generalsekretæren efter anmodning af sikkerhedsrådet eller af et flertal af medlemmerne af de Forenede Nationer.

Artikel 21.

Plenarforsamlingen vedtager selv sin forretningsorden. Den vælger sin formand for hver samling.

Artikel 22.

Plenarforsamlingen kan oprette sådanne hjælpeorganer, som den skønner nødvendige til udførelsen af sine funktioner.

Kapitel V

SIKKERHEDSRÅDET

Sammensætning.

Artikel 23.

1. Sikkerhedsrådet består af femten medlemmer af de Forenede Nationer. Republikken Kina, Frankrig, De Socialistiske Sovjetrepublikkers Union, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nord-Irland og Amerikas Forenede Stater er faste medlemmer af sikkerhedsrådet. Plenarforsamlingen vælger ti andre medlemmer af de Forenede Nationer til ikke-faste medlemmer af sikkerhedsrådet, med særlig hensyntagen, i første linie, til organisationens medlemmers bidrag til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed samt til organisationens andre formål såvel som til ret og billig geografisk fordeling.

2. Sikkerhedsrådets ikke-faste medlemmer vælges for en periode af to år. Ved det første valg af de ikke-faste medlemmer efter forøgelsen af sikkerhedsrådets medlemsantal fra elleve til femten, skal to af de fire yderligere medlemmer vælges for en periode af eet år. Et afgående medlem skal ikke straks kunne genvælges.

3. Hvert medlem af sikkerhedsrådet skal have een repræsentant.

Funktioner og beføjelser.

Artikel 24.

1. For at sikre omgående og effektive skridt fra de Forenede Nationers side overdrager medlemmerne sikkerhedsrådet hovedansvaret for opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed og er enige om, at sikkerhedsrådet under udøvelsen af de pligter, som dette ansvar pålægger det, handler på deres vegne.

2. Under opfyldelsen af disse pligter skal sikkerhedsrådet handle i overensstemmelse med de Forenede Nationers formål og grundsatninger. De særlige beføjelser, som er tillagt sikkerhedsrådet med henblik på opfyldelsen af disse pligter, er fastsat i kapitlerne VI, VII, VIII og XII.

3. Sikkerhedsrådet forelægger plenarforsamlingen årlige og, når det er nødvendigt, særlige beretninger til behandling.

Artikel 25.

Medlemmerne af de Forenede Nationer går ind på at anerkende og udføre sikkerhedsrådets beslutninger i overensstemmelse med nærværende pagt.

Artikel 26.

For at fremme gennemførelsen og opret-

holdelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed med det mindst mulige opbud til rustninger af verdens menneskelige og økonomiske ressourcer påhviler det sikkerhedsrådet, med bistand af den i artikel 47 omhandlede generalstabskomité, at udarbejde planer til gennemførelse af et system til regulering af rustningerne, hvilke planer skal forelægges de Forenede Nationers medlemmer.

Afstemning.

Artikel 27.

1. Hvert medlem af sikkerhedsrådet har een stemme.

2. Sikkerhedsrådets beslutninger i sager vedrørende forretningsgangen skal vedtages med ni medlemmers jastemmer.

3. Sikkerhedsrådets beslutninger i alle andre sager skal vedtages med ni medlemmers jastemmer, derunder alle de faste medlemmers jastemmer; dog skal ved beslutninger i henhold til kapitel VI og artikel 52, pkt. 3 en part i en tvist afholde sig fra at stemme.

Forretningsgang.

Artikel 28.

1. Sikkerhedsrådet organiseres således at det er i stand til at fungere uafbrudt. Hvert

medlem af sikkerhedsrådet skal i dette øjemed til stadighed være repræsenteret ved organisationens sæde.

2. Sikkerhedsrådet afholder periodiske møder, ved hvilke ethvert af medlemmerne, hvis det ønsker det, kan repræsenteres ved et regeringsmedlem eller ved en anden særlig udpeget repræsentant.

3. Sikkerhedsrådet kan afholde møder på sådanne steder uden for organisationens sæde, som efter dets skøn bedst vil lette dets arbejde.

Artikel 29.

Sikkerhedsrådet kan oprette sådanne hjælpeorganer, som det skønner nødvendigt til udførelsen af sine funktioner.

Artikel 30.

Sikkerhedsrådet vedtager selv sin forretningsorden, derunder fremgangsmåden med hensyn til valget af sin formand.

Artikel 31.

Ethvert medlem af de Forenede Nationer, der ikke er medlem af sikkerhedsrådet, kan uden stemmeret deltage i drøftelsen af ethvert spørgsmål, der er forelagt for sikkerhedsrådet, når dette skønner, at vedkommende medlems interesser særligt berøres.

Artikel 32.

Ethvert medlem af de Forenede Nationer, der ikke er medlem af sikkerhedsrådet, eller enhver stat, som ikke er medlem af de Forenede Nationer, skal, hvis vedkommende stat er part i en tvist, der behandles af sikkerhedsrådet, indbydes til uden stemmeret at deltage i drøftelsen af tvisten. Sikkerhedsrådet fastsætter sådanne betingelser, som det anser for retfærdige for en stats deltagelse, der ikke er medlem af de Forenede Nationer.

Kapitel VI

FREDELIG BILÆGGELSE AF TVISTIGHEDER

Artikel 33.

1. Parterne i enhver tvist, hvis fortsættelse kan antages at ville bringe opretholdelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i fare, skal først og fremmest søge en løsning ved forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domsafgørelse, benyttelse af regionale institutioner eller aftaler, eller ved andre fredelige midler efter deres eget valg.

2. Sikkerhedsrådet skal, når det anser det for nødvendigt, opfordre parterne til at bilægge deres tvist ved sådanne midler.

Artikel 34.

Sikkerhedsrådet kan undersøge enhver tvist eller enhver situation, som måtte kunne føre til mellemfolkelig uoverensstemmelse eller give anledning til tvist, med det formål at fastslå, om fortsættelsen af tvisten eller situationen kan antages at ville bringe opretholdelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i fare.

Artikel 35.

1. Ethvert medlem af de Forenede Nationer kan henlede sikkerhedsrådets eller plenarforsamlingens opmærksomhed på enhver tvist eller enhver situation af den i artikel 34 omhandlede karakter.

2. En stat, som ikke er medlem af de Forenede Nationer, kan henlede sikkerhedsrådets eller plenarforsamlingens opmærksomhed på enhver tvist, hvori den er part, såfremt den på forhånd, for denne tvists vedkommende, anerkender de i nærværende pagt fastsatte forpligtelser til fredelig bilæggelse.

3. Plenarforsamlingens fremgangsmåde med hensyn til sådanne sager, på hvilke dens opmærksomhed er blevet henledt ifølge denne artikel, er undergivet bestemmelserne i artiklerne 11 og 12.

Artikel 36.

1. Sikkerhedsrådet kan på ethvert stadium af en tvist af den i artikel 33 omhandlede art eller af en situation af lignende karakter foreslå egnede fremgangsmåder eller udveje til en ordning.

2. Sikkerhedsrådet bør tage i betragtning alle sådanne fremgangsmåder til bilæggelse af tvisten, som allerede er antaget af parterne.

3. Når sikkerhedsrådet fremsætter forslag i henhold til denne artikel, bør det også tages i betragtning, at retstvister som hovedregel af parterne bør henvises til den mellemfolkelige domstol i overensstemmelse med bestemmelserne i domstolens statut.

Artikel 37.

1. Hvis det ikke lykkes parterne i en tvist af den i artikel 33 omhandlede art at bilægge den ved de i nævnte artikel anførte midler, skal de forelægge den for sikkerhedsrådet.

2. Såfremt sikkerhedsrådet skønner, at en fortsættelse af tvisten faktisk kan antages at ville bringe opretholdelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i fare, beslutter det, hvorvidt det vil foretage skridt i henhold til artikel 36 eller foreslå sådanne vilkår for bilæggelse, som det måtte finde egnede.

Artikel 38.

Uden at bestemmelserne i artiklerne 33-37 foregribes, kan sikkerhedsrådet, hvis alle parter i en tvist anmoder derom, fremsætte forslag til parterne med henblik på en fredelig bilæggelse af tvisten.

Kapitel VII

FORHOLDSREGLER OVER FOR TRUSLER MOD FREDEN, FREDSDRUD OG ANGREBSHANDLINGER

Artikel 39.

Sikkerhedsrådet skal afgøre, om der foreligger nogen trusel mod freden, noget fredsbrud eller nogen angrebshandling, og skal med henblik på opretholdelse eller genoprettelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed fremsætte forslag eller beslutte, hvilke forholdsregler der skal træffes i overensstemmelse med artiklerne 41 og 42.

Artikel 40.

For at forhindre en forværring af situationen kan sikkerhedsrådet, forinden det fremsætter de forslag eller træffer beslutning om de forholdsregler, hvorom der er truffet bestemmelse i artikel 39, opfordre de pågælden-

de parter til at rette sig efter sådanne midlertidige forholdsregler, som rådet skønner nødvendige eller ønskelige. Sådanne midlertidige forholdsregler skal ikke gøre indgreb i de pågældende parters rettigheder, krav eller stilling. Sikkerhedsrådet skal tage tilbørligt hensyn til undladelse af at rette sig efter sådanne midlertidige forholdsregler.

Artikel 41.

Sikkerhedsrådet kan afgøre, hvilke forholdsregler, dog ikke omfattende anvendelsen af våbenmagt, der skal tages for at gennemføre dets beslutninger, og det kan opfordre medlemmerne af de Forenede Nationer til at iværksætte sådanne forholdsregler. Disse kan indbefatte fuldstændig eller delvis afbrydelse af økonomiske forbindelser og af samkvemmet ved jernbaner, til søs, i luften, ved post, telegraf, radio og andre kommunikationsmidler samt afbrydelse af diplomatiske forbindelser.

Artikel 42.

Skulle sikkerhedsrådet skønne, at de ved artikel 41 hjemlede forholdsregler ville være utilstrækkelige eller har vist sig at være utilstrækkelige, kan det tage sådanne skridt ved anvendelse af luft-, sø- eller landstridskræfter, som måtte være nødvendige for at opretholde

eller genoprette mellemfolkelig fred og sikkerhed. Sådanne skridt kan indbefatte demonstrationer, blokade og andre operationer foretagne af luft-, sø- eller landstridskræfter tilhørende medlemmer af de Forenede Nationer.

Artikel 43.

1. For at bidrage til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed forpligter alle medlemmer af de Forenede Nationer sig til på opfordring af sikkerhedsrådet og i overensstemmelse med særlig overenskomst eller særlige overenskomster at stille til rådighed for dette de væbnede styrker, den bistand og de lettelser, derunder ret til passage, som er nødvendige til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed.

2. Sådant overenskomst eller sådanne overenskomster skal fastsætte antal og art af de nævnte styrker, deres beredskabsgrad og fordeling i almindelighed samt arten af de lettelser og den bistand, der skal ydes.

3. Forhandlinger om overenskomsten eller overenskomsterne skal finde sted så snart som muligt på sikkerhedsrådets initiativ. De skal afsluttes mellem sikkerhedsrådet og medlemmer eller mellem sikkerhedsrådet og grupper af medlemmer og skal ratificeres af de under-

skrivende stater i overensstemmelse med disses respektive forfatningsmæssige fremgangsmåder.

Artikel 44.

Når sikkerhedsrådet har besluttet at anvende magt, skal det, forinden det opfordrer et medlem, som ikke er repræsenteret i rådet, til at stille væbnede styrker til rådighed til opfyldelse af de ved artikel 43 påtagne forpligtelser, indbyde det pågældende medlem, dersom dette ønsker det, til at tage del i sikkerhedsrådets beslutninger vedrørende anvendelsen af dette medlems kontingenter af væbnede styrker.

Artikel 45.

For at sætte de Forenede Nationer i stand til at iværksætte påtrængende militære forholdsregler skal medlemmerne holde kontingenter af det nationale luftvåben rede til øjeblikkelig anvendelse ved en fælles mellemfolkelig tvangsforanstaltning. Inden for de rammer, der er fastlagt i den særlige overenskomst eller de særlige overenskomster, som omhandles i artikel 43, træffer sikkerhedsrådet med bistand af generalstabskomitéen bestemmelse om disse kontingenters styrke og beredskabsgrad samt om planer for deres fælles aktion.

Artikel 46.

Planer for anvendelse af væbnet magt udarbejdes af sikkerhedsrådet med generalstabskomitéens bistand.

Artikel 47.

1. Der oprettes en generalstabskomité, hvis opgave skal være at råde og bistå sikkerhedsrådet i alle spørgsmål vedrørende rådets militære behov med henblik på opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, anvendelse af og kommando over de styrker, der er stillet til dets rådighed, samt reguleringen af rustningerne og mulig afrustning.

2. Generalstabskomitéen består af sikkerhedsrådets faste medlemmers generalstabschefer eller deres repræsentanter. Ethvert medlem af de Forenede Nationer, som ikke er fast repræsenteret i komitéen, skal indbydes af denne til at slutte sig til den, når den effektive udførelse af komitéens hverv kræver, at vedkommende medlem deltager i dens arbejde.

3. Generalstabskomitéen skal under sikkerhedsrådets myndighed være ansvarlig for den strategiske ledelse af alle væbnede styrker, der er stillet til rådighed for sikkerhedsrådet. Spørgsmål vedrørende kommandoen over sådanne styrker skal ordnes senere.

4. Generalstabskomitéen kan med sikkerhedsrådets bemyndigelse og efter rådslagning med vedkommende regionale institutioner, oprette regionale underkomitéer.

Artikel 48.

1. De skridt, der udkræves for at gennemføre sikkerhedsrådets beslutninger til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, skal foretages af alle de Forenede Nationers medlemmer eller af nogle af disse efter sikkerhedsrådets bestemmelse.

2. Sådanne beslutninger skal gennemføres af medlemmerne af de Forenede Nationer direkte og ved skridt foretaget af dem i de pågældende mellemfolkelige institutioner, af hvilke de er medlemmer.

Artikel 49.

Medlemmerne af de Forenede Nationer skal i fællesskab yde hverandre bistand ved gennemførelsen af de forholdsregler, hvorom sikkerhedsrådet har truffet beslutning.

Artikel 50.

Hvis forebyggende skridt eller tvangsforanstaltninger iværksættes af sikkerhedsrådet mod en stat, skal enhver anden stat, hvad enten denne er medlem af de Forenede Nationer eller ej, som kommer til at stå over for særlige

økonomiske vanskeligheder, der opstår som følge af gennemførelsen af de nævnte foranstaltninger, have ret til at rådspørge sikkerhedsrådet med hensyn til en løsning af disse vanskeligheder.

Artikel 51.

Intet i nærværende pagt skal indskrænke den naturlige ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar i tilfælde af et væbnet angreb mod et medlem af de Forenede Nationer, indtil sikkerhedsrådet har truffet de fornødne forholdsregler til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed. Forholdsregler, taget af medlemmer i udøvelsen af denne ret til selvforsvar, skal uopholdelig indberettes til sikkerhedsrådet og påvirker ikke på nogen måde dettes myndighed og ansvar i henhold til nærværende pagt med hensyn til iværksættelse når som helst af sådanne skridt, som det anser for nødvendige til opretholdelse eller genoprettelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed.

Kapitel VIII

REGIONALE AFTALER

Artikel 52.

1. Intet i nærværende pagt udelukker regionale aftaler eller institutioner, der skal be-

handle sådanne sager vedrørende opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, som egner sig til foretagelse af regionale skridt, forudsat at sådanne aftaler og institutioner og deres virksomhed er i overensstemmelse med de Forenede Nationers formål og grundsatninger.

2. De medlemmer af de Forenede Nationer, som træffer sådanne aftaler eller opretter sådanne institutioner, skal rette alle bestræbelser på at opnå en fredelig bilæggelse af lokale tvistigheder ved hjælp af sådanne regionale aftaler eller institutioner, forinden de forelægger dem for sikkerhedsrådet.

3. Sikkerhedsrådet skal fremme udviklingen i retning af fredelig bilæggelse af lokale tvistigheder ved hjælp af sådanne regionale aftaler eller institutioner enten på initiativ af de pågældende stater eller efter henvisning fra sikkerhedsrådet.

4. Denne artikel indskrænker ikke i nogen henseende anvendelsen af artiklerne 34 og 35.

Artikel 53.

1. Sikkerhedsrådet skal, hvor det er hensigtsmæssigt, benytte sådanne regionale aftaler eller institutioner til tvangsforanstaltning under dets myndighed. Dog skal ingen tvangs-

foranstaltning iværksættes i medfør af regionale aftaler eller af regionale institutioner uden sikkerhedsrådets bemyndigelse med undtagelse af foranstaltninger mod nogen fjendtlig stat, som defineret i nærværende artikels pkt. 2, hvortil der haves hjemmel ved anvendelse af artikel 107 eller i regionale aftaler, rettet imod genoptagelse af angrebspolitik fra en sådan stats side, indtil det tidspunkt, da organisationen efter de interesserede regerings anmodning måtte få overdraget den opgave at forhindre yderligere angreb fra en sådan stats side.

2. Udtrykket „fjendtlig stat“ som anvendt i nærværende artikels pkt. 1 kommer til anvendelse på enhver stat, som under den anden verdenskrig har været fjende af nogen stat, der har underskrevet nærværende pagt.

Artikel 54.

Sikkerhedsrådet skal til enhver tid holdes fuldt underrettet om foranstaltninger til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed, der er truffet eller som påtænkes i henhold til regionale aftaler eller af regionale institutioner.

Kapitel IX

MELLMFOLKELIGT ØKONOMISK OG SOCIALT SAMARBEJDE

Artikel 55.

Med henblik på at skabe en sådan tilstand af ligevægt og velvære, som er nødvendig for fredelige og venskabelige forhold mellem nationerne, og som hviler på respekt for grundætningen om folkenes ligeret og selvbestemmelsesret, skal de Forenede Nationer fremme:

a. forbedring af levevilkårene, fuld beskæftigelse samt fremskridt og udvikling med hensyn til økonomiske og sociale forhold;

b. løsningen af mellemfolkelige spørgsmål på de økonomiske, sociale, sundhedsmæssige og beslægtede områder; samt mellemfolkeligt kulturelt og undervisnings-samarbejde; og

c. almen respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle uden forskel med hensyn til race, køn, sprog eller religion.

Artikel 56.

Alle medlemmer forpligter sig til i forening

og hver for sig, i samarbejde med organisationen, at virke for opnåelse af de i artikel 55 anførte formål.

Artikel 57.

1. De forskellige ved regeringsaftaler oprettede særlige institutioner, der har vidtgående, i deres statutter fastsatte, mellemfolkelige opgaver på økonomiske, sociale, kulturelle, undervisnings-, sundhedsmæssige og beslægtede områder, skal bringes i forbindelse med de Forenede Nationer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 63.

2. Sådanne institutioner, der således er bragt i forbindelse med de Forenede Nationer, vil herefter blive betegnet som „særlige institutioner“.

Artikel 58.

Organisationen skal stille forslag med henblik på koordineringen af de særlige institutioners formål og virksomhed.

Artikel 59.

Organisationen skal, hvor det måtte være formålstjenligt, tage initiativ til forhandlinger mellem vedkommende stater med henblik på oprettelse af sådanne nye særlige institutioner, som måtte udkræves til gennemførelse af de i artikel 55 nævnte formål.

Artikel 60.

Ansvar for udøvelsen af organisationens i dette kapitel omhandlede funktioner påhviler plenarforsamlingen og, under dennes myndighed, det økonomiske råd, som med dette formål for øje skal have de i kapitel X omhandlede beføjelser.

Kapitel X

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE RÅD

Sammensætning.

Artikel 61.

1. Det økonomiske og sociale råd består af fireoghalvtreds medlemmer af de Forenede Nationer, valgt af plenarforsamlingen.

2. Med forbehold af bestemmelserne under pkt. 3 vælges atten medlemmer af det økonomiske og sociale råd hvert år for en periode af tre år. Et afgående medlem kan straks genvælges.

3. Ved det første valg efter forøgelsen af det økonomiske og sociale råds medlemstal fra syvogtyve til fireoghalvtreds medlemmer vælges, udover de medlemmer, der er valgt i stedet for de ni medlemmer, hvis mandatperiode udløber ved årets slutning, yderligere syvogtyve medlemmer. Mandatperioden for ni af disse således valgte yderligere medlemmer udløber

efter eet år og for ni andre medlemmers vedkommende efter to års forløb i overensstemmelse med plenarforsamlingens bestemmelse.

4. Hvert medlem af det økonomiske og sociale råd har een repræsentant.

Funktioner og beføjelser.

Artikel 62.

1. Det økonomiske og sociale råd kan iværksætte eller tage initiativet til undersøgelser og beretninger vedrørende mellemfolkelige spørgsmål på de økonomiske, sociale, kulturelle, undervisnings-, sundhedsmæssige og beslægtede områder og kan fremsætte forslag med hensyn til alle sådanne sager over for plenarforsamlingen, medlemmerne af de Forenede Nationer og de pågældende særlige institutioner.

2. Det kan fremsætte forslag sigtende til at fremme respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle.

3. Det kan udarbejde udkast til overenskomster til forelæggelse for plenarforsamlingen med hensyn til sager, som hører ind under dets myndighedsområde.

4. Det kan, i overensstemmelse med de af de Forenede Nationer foreskrevne regler,

sammenkalde mellemfolkelige konferencer til behandling af sager, som falder ind under dets myndighedsområde.

Artikel 63.

1. Det økonomiske og sociale råd kan med enhver af de institutioner, der omhandles i artikel 57, afslutte overenskomster, der fastsætter de vilkår, på hvilke vedkommende institution skal bringes i forbindelse med de Forenede Nationer. Sådanne overenskomster skal godkendes af plenarforsamlingen.

2. Det kan koordinere de særlige institutioners virksomhed ved rådslagning med og forslag til sådanne institutioner og ved forslag til plenarforsamlingen og til medlemmerne af de Forenede Nationer.

Artikel 64.

1. Det økonomiske og sociale råd kan foretage hensigtsmæssige skridt til at indhente regelmæssige beretninger fra de særlige institutioner. Det kan træffe aftaler med medlemmerne af de Forenede Nationer og de særlige institutioner for at erholde beretninger om de skridt, der er foretaget til gennemførelse af dets egne forslag og af forslag fremsat af plenarforsamlingen vedrørende sager, der hører ind under rådets myndighedsområde.

2. Det kan meddele sine bemærkninger til disse beretninger til plenarforsamlingen.

Artikel 65.

Det økonomiske og sociale råd kan tilvejebringe oplysninger til sikkerhedsrådet og skal bistå sikkerhedsrådet på dets anmodning.

Artikel 66.

1. Det økonomiske og sociale råd udøver ved gennemførelsen af plenarforsamlingens forslag sådanne funktioner, som falder inden for dets myndighedsområde.

2. Det kan, med billigelse af plenarforsamlingen, udføre tjenester efter anmodning af medlemmerne af de Forenede Nationer og efter anmodning af særlige institutioner.

3. Det udøver sådanne andre funktioner, som er nærmere angivet andetsteds i nærværende pagt, eller som måtte blive tillagt det af plenarforsamlingen.

Afstemning.

Artikel 67.

1. Hvert medlem af det økonomiske og sociale råd har een stemme.

2. Det økonomiske og sociale råds beslutninger træffes af et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.

Forretningsgang.

Artikel 68.

Det økonomiske og sociale råd skal oprette kommissioner inden for de økonomiske og sociale områder og til fremme af menneskeretigheder samt sådanne andre kommissioner, som måtte udkræves til udøvelsen af dets funktioner.

Artikel 69.

Det økonomiske og sociale råd skal indbyde et hvilket som helst medlem af de Forenede Nationer til uden stemmeret at deltage i dets forhandlinger om enhver sag af særlig interesse for det pågældende medlem.

Artikel 70.

Det økonomiske og sociale råd kan træffe foranstaltninger til, at repræsentanter for de særlige institutioner kan deltage uden stemmeret i dets forhandlinger og i de af rådet oprettede kommissioners forhandlinger, samt til at rådets repræsentanter kan deltage i de særlige institutioners forhandlinger.

Artikel 71.

Det økonomiske og sociale råd kan træffe hensigtsmæssige ordninger om rådslagning med organisationer, der ikke er regeringsinstitutioner, og som er interesserede i sager inden for

dets myndighedsområde. Sådanne ordninger kan træffes med mellemfolkelige organisationer og, hvor det måtte være hensigtsmæssigt, med nationale organisationer efter rådslagning med vedkommende medlem af de Forenede Nationer.

Artikel 72.

1. Det økonomiske og sociale råd vedtager selv sin forretningsorden, derunder fremgangsmåden med hensyn til valget af sin formand.

2. Det økonomiske og sociale råd træder sammen, når dette kræves i henhold til dets reglement, hvilket skal indeholde bestemmelse om indkaldelse til møder efter anmodning af et flertal af rådets medlemmer.

Kapitel XI

**ERKLÆRING ANGÅENDE
IKKE-SELVSTYRENDE
OMRÅDER**

Artikel 73.

Medlemmer af de Forenede Nationer, som har eller påtager sig ansvaret for administrationen af områder, hvis folk endnu ikke i fuldt mål har opnået selvstyre, anerkender den grundsætning, at disse områders indbyggers interesser er af altovervejende betydning. De

påtager sig som et helligt hverv forpligtelsen til, inden for det ved nærværende pagt oprettede mellemfolkelige freds- og sikkerhedssystem, at fremme til det yderste disse områders indbygges velfærd og med dette formål for øje:

a. at sikre, med behørig hensyntagen til de pågældende folks kultur, deres politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige fremgang, retfærdig behandling af dem og beskyttelse af dem mod misbrug;

b. at fremme selvstyre, at tage behørigt hensyn til folkenes politiske ønsker og støtte dem i den fremadskridende udvikling af deres frie politiske institutioner overensstemmende med hvert områdes og dets befolkningers særlige forhold samt disses forskellige udviklingsgrad;

c. at fremme mellemfolkelig fred og sikkerhed;

d. at fremme opbyggende og udviklende foranstaltninger, at opmuntre til forskning, samt at samarbejde med hverandre og, når og hvor det er hensigtsmæssigt, med særlige mellemfolkelige organer med henblik på den praktiske gennemførelse af de i denne artikel nævnte sociale, økonomiske og videnskabelige formål; og

e. at fremsende regelmæssigt til generalsekretæren til underretning, med sådanne begrænsninger, som sikkerhed og forfatningsmæssige hensyn måtte kræve, statistiske og andre oplysninger af teknisk natur vedrørende økonomiske, sociale og undervisningsmæssige forhold i de områder, for hvilke de hver især er ansvarlige, bortset fra de områder, med hensyn til hvilke kapitlerne XII og XIII kommer til anvendelse.

Artikel 74.

Medlemmerne af de Forenede Nationer er ligeledes enige om, at deres politik såvel med hensyn til de områder, hvorpå dette kapitel kommer til anvendelse, som med hensyn til deres moderlands-områder skal hvile på den almindelige grundsætning om godt naboskab med behørigt hensyn til den øvrige verdens interesser og velfærd i henseende til sociale og økonomiske forhold samt handelsforhold.

Kapitel XII

MELLEMFOLKELIGT
FORMYNDERSKABSSYSTEM

Artikel 75.

De Forenede Nationers organisation opretter under sin myndighed et mellemfolkeligt

formynderskabssystem med det formål at administrere og føre tilsyn med sådanne områder, som måtte blive underlagt det ved senere for hvert tilfælde afsluttede overenskomster. I det følgende vil disse områder blive betegnet som formynderskabsområder.

Artikel 76.

De mål, der ligger til grund for formynderskabssystemet, skal i overensstemmelse med de Forenede Nationers formål, således som disse er fastslået i nærværende pagts artikel 1, være:

a. at fremme mellemfolkelig fred og sikkerhed;

b. at befordre formynderskabsområdernes indbygges politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige fremskridt samt deres fremadskridende udvikling henimod selvstyre eller uafhængighed under passende hensyntagen til hvert enkelt områdes og dets befolkningers særlige forhold, til den pågældende befolknings frit udtrykte ønsker samt til, hvad der måtte blive fastsat ved bestemmelserne i hver enkelt formynderskabsoverenskomst;

c. at fremme respekten for menneskerettigheder og for fundamentale frihedsrettig-

heder for alle uden forskel med hensyn til race, køn, sprog eller religion, samt at fremme erkendelsen af den indbyrdes afhængighed mellem folkene i hele verden; og

d. at sikre alle medlemmer af de Forenede Nationer og deres statsborgere ligebehandling i sociale, økonomiske og handelsforhold, og ligeledes ligebehandling af de nævnte statsborgere med hensyn til retsplejen, uden virkning til skade for opnåelse af de førnævnte mål og med forbehold af bestemmelserne i artikel 80.

Artikel 77.

1. Formynderskabssystemet skal komme til anvendelse med hensyn til sådanne områder under følgende grupper, som måtte blive underlagt det i kraft af formynderskabsoverenskomster:

a. områder, der nu er under mandat;

b. områder, der måtte blive løsrevet fra fjendtlige stater som følge af den anden verdenskrig; og

c. områder, der af stater, som er ansvarlige for deres administration, frivilligt stilles under systemet.

2. Der skal ved senere overenskomst træffes bestemmelse om, hvilke områder inden for

de nævnte grupper der skal falde ind under formynderskabssystemet, og på hvilke vilkår dette skal ske.

Artikel 78.

Formynderskabssystemet skal ikke finde anvendelse på områder, der er blevet medlemmer af de Forenede Nationer, idet forholdet mellem disse skal hvile på respekt for grund-sætningen om suveræn ligeberettigelse.

Artikel 79.

Bestemmelserne om formynderskabet over hvert område, som skal stilles under formynderskabssystemet, derunder enhver rettelse eller ændring, skal gøres til genstand for overenskomst mellem de direkte interesserede stater, derunder indbefattet mandatarmagten, hvor det drejer sig om områder, som et medlem af de Forenede Nationer har i mandat, og disse bestemmelser skal godkendes som fastsat i artiklerne 83 og 85.

Artikel 80.

1. Med undtagelse af, hvad der måtte blive vedtaget i de enkelte, i overensstemmelse med artiklerne 77, 79 og 81 indgåede formynderskabsoverenskomster, der stiller det enkelte område under formynderskabssystemet, og indtil sådanne overenskomster er blevet sluttet,

skal intet i dette kapitel direkte eller indirekte fortolkes således, at det på nogen måde ændrer de nogen stat eller noget folk tilkommende rettigheder, hvilke disse end måtte være, eller bestemmelserne i bestående mellemfolkelige aftaler, i hvilke medlemmer af de Forenede Nationer måtte være deltagere.

2. Denne artikels pkt. 1 skal ikke fortolkes således, at den begrundet forsinkelse eller udsættelse af forhandlinger om eller af afslutning af overenskomster angående inddragelse af mandatområder eller andre områder under formynderskabssystemet som bestemt i artikel 77.

Artikel 81.

Formynderskabsoverenskomsten skal i hvert enkelt tilfælde indeholde de bestemmelser, i henhold til hvilke formynderskabsområdet vil blive administreret, og udpege den myndighed, der skal udøve administrationen af formynderskabsområdet. Denne myndighed, som i det følgende betegnes som den administrerende myndighed, kan være en eller flere stater eller selve organisationen.

Artikel 82.

Der kan i enhver formynderskabsoverenskomst fastsættes et strategisk område eller strategiske områder, der kan indbefatte en del af

eller hele det formynderskabsområde, hvorpå formynderskabsoverenskomsten kommer til anvendelse, uden at dette berører nogen særlig overenskomst eller særlige overenskomster indgået i henhold til artikel 43.

Artikel 83.

1. Alle de Forenede Nationers funktioner med hensyn til strategiske områder, der under godkendelse af bestemmelserne i formynderskabsoverenskomsterne såvel som af rettelse i eller ændringer af disse, skal udøves af sikkerhedsrådet.

2. De i artikel 76 anførte til grund liggende mål skal gælde for befolkningen i hvert enkelt strategisk område.

3. Sikkerhedsrådet skal, under iagttagelse af bestemmelserne i formynderskabsoverenskomsterne og med forbehold af sikkerhedshensyn, benytte sig af formynderskabsrådets bistand til udøvelse i de strategiske områder af de funktioner, de Forenede Nationer har påtaget sig under formynderskabssystemet med hensyn til politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige spørgsmål.

Artikel 84.

Det skal være den administrerende myndigheds pligt at sikre, at formynderskabsområdet for sit vedkommende yder sit bidrag til opret-

holdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed. Til dette formål kan den administrerende myndighed gøre brug af frivillige styrker, lettelser og bistand fra formynderskabsområdet til opfyldelse af de forpligtelser, som den administrerende myndighed i så henseende har påtaget sig over for sikkerhedsrådet, så vel som til lokalt forsvar og opretholdelse af lov og orden inden for formynderskabsområdet.

Artikel 85.

1. De Forenede Nationers funktioner med hensyn til formynderskabsoverenskomster for alle områder, der ikke er betegnede som strategiske, derunder godkendelse af bestemmelserne i formynderskabsoverenskomsterne samt rettelser i eller ændringer af disse, skal udøves af plenarforsamlingen.

2. Formynderskabsrådet, der fungerer under plenarforsamlingens myndighed, skal bistå plenarforsamlingen ved udøvelsen af disse funktioner.

Kapitel XIII

FORMYNDERSKABS RÅDET

Sammensætning.

Artikel 86.

1. Formynderskabsrådet består af følgende medlemmer af de Forenede Nationer:

a. de medlemmer, der administrerer for-
mynderskabsområder;

b. sådanne af de i artikel 23 ved navn an-
førte medlemmer, som ikke administrerer
formynderskabsområder; og

c. så mange andre medlemmer valgt af
plenarforsamlingen for tre års perioder som
måtte være nødvendige for at sikre, at det
samlede antal medlemmer af formynder-
skabsrådet er ligelig fordelt mellem de med-
lemmer af de Forenede Nationer, som ad-
ministrerer formynderskabsområder, og dem,
som ikke gør det.

2. Hvert medlem af formynder-
skabsrådet udpeger en særligt kvalificeret person til at
repræsentere sig i dette.

Funktioner og beføjelser.

Artikel 87.

1. Plenarforsamlingen og, under dennes
myndighed, formynder-
skabsrådet kan ved ud-
øvelsen af deres funktioner:

a. behandle beretninger, der forelægges
af den administrerende myndighed;

b. modtage andragender og undersøge
dem i samråd med den administrerende
myndighed;

c. organisere periodiske besøg i de pågældende formynderskabsområder på tidspunkter, som fastsættes i forståelse med den administrerende myndighed; og

d. foretage disse og andre skridt i overensstemmelse med bestemmelserne i formynderskabsoverenskomsterne.

Artikel 88.

Formynderskabsrådet skal opstille et spørgeskema angående hvert formynderskabsområdes indbyggers politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige fremskridt, og den administrerende myndighed for hvert under plenarforsamlingens myndighed henhørende formynderskabsområde skal udarbejde en årlig beretning til plenarforsamlingen på grundlag af nævnte spørgeskema.

Afstemning.

Artikel 89.

1. Hvert medlem af formynderskabsrådet har een stemme.

2. Formynderskabsrådets beslutninger tages af et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.

Forretningsgang.

Artikel 90.

1. Formynderskabsrådet vedtager selv sin

forretningsorden, derunder fremgangsmåden med hensyn til valget af sin formand.

2. Formynderskabsrådet træder sammen når fornødent i henhold til dets forretningsorden, der skal indeholde bestemmelser om sammenkaldelse til møder på anmodning af et flertal af dets medlemmer.

Artikel 91.

Formynderskabsrådet skal, når det måtte være hensigtsmæssigt, benytte sig af bistand fra det økonomiske og sociale råd og fra de særlige institutioner med hensyn til sager, der henhører under hver især af dem.

Kapitel XIV

DEN MELLEMFOLKELIGE DOMSTOL

Artikel 92.

Den mellemfolkelige domstol er de Forenede Nationers vigtigste dømmende organ. Den skal virke i overensstemmelse med den vedføjede statut, som hviler på statutten for den faste domstol for mellemfolkelig retspleje og udgør en integrerende del af nærværende pagt.

Artikel 93.

1. Alle medlemmer af de Forenede Natio-

ner er *ipso facto* deltagere i den mellemfolkelige domstols statut.

2. En stat, som ikke er medlem af de Forenede Nationer, kan blive deltager i den mellemfolkelige domstols statut på betingelser, som i hvert enkelt tilfælde skal fastsættes af plenarforsamlingen på forslag af sikkerhedsrådet.

Artikel 94.

1. Ethvert medlem af de Forenede Nationer forpligter sig til at efterkomme den mellemfolkelige domstols afgørelse i enhver sag, hvori det er part.

2. Hvis nogen part i en sag undlader at opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til en dom, som domstolen har afsagt, kan modparten indbringe sagen for sikkerhedsrådet, som, hvis dette skønner det nødvendigt, kan fremsætte forslag eller tage beslutning om de forholdsregler, der bør tages for at bringe dommen til udførelse.

Artikel 95.

Intet i denne pagt skal hindre medlemmer af de Forenede Nationer i at overlade løsningsgen af deres tvistigheder til andre domstole i henhold til allerede bestående overenskomster eller sådanne overenskomster, der måtte blive sluttet i fremtiden.

Artikel 96.

1. Plenarforsamlingen eller sikkerhedsrådet kan anmode den mellemfolkelige domstol om at afgive responsum i ethvert juridisk spørgsmål.

2. Andre af de Forenede Nationers organer og særlige institutioner, som når som helst af plenarforsamlingen kan erholde bemyndigelse dertil, kan ligeledes anmode domstolen om responsa vedrørende juridiske spørgsmål, der måtte opstå inden for deres virksomhedsområde.

Kapitel XV

SEKRETARIATET

Artikel 97.

Sekretariatet består af en generalsekretær og det personale, som organisationen måtte behøve. Generalsekretæren ansættes af plenarforsamlingen efter indstilling af sikkerhedsrådet. Han er organisationens øverste administrative embedsmand.

Artikel 98.

Generalsekretæren handler i denne egenskab ved alle plenarforsamlingens, sikkerhedsrådets, det økonomiske og sociale råds og formynderskabsrådets møder og udfører sådanne andre funktioner, som bliver betroet ham af disse

organer. Generalsekretæren udarbejder en årlig beretning til plenarforsamlingen om organisationens arbejde.

Artikel 99.

Generalsekretæren kan henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på enhver sag, der efter hans mening kan true opretholdelsen af den mellemfolkelige fred og sikkerhed.

Artikel 100.

1. I udøvelsen af deres pligter må generalsekretæren og personalet ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller fra nogen anden myndighed uden for organisationen. De skal afholde sig fra enhver virksomhed, som måtte være uforenelig med deres stilling som mellemfolkelige embedsmænd, der kun er ansvarlige over for organisationen.

2. Hvert medlem af de Forenede Nationer forpligter sig til at respektere den udelukkende mellemfolkelige karakter af generalsekretærens og personalets funktioner og til ikke at søge at øve indflydelse på dem ved udførelsen af deres hverv.

Artikel 101.

1. Personalet udnævnes af generalsekretæren i henhold til de af plenarforsamlingen fastsatte regler.

2. Kvalificeret personale ansættes fast ved det økonomiske og sociale råd, ved formynderskabsrådet og, i fornødent omfang, ved andre af de Forenede Nationers organer. Dette personale udgør en del af sekretariatet.

3. Det afgørende synspunkt for ansættelse af personalet og for fastsættelse af tjenestevilkårene skal være nødvendigheden af at opnå den højeste grad af dygtighed, sagskundskab og retskaffenhed. Der skal også tages passende hensyn til vigtigheden af at rekruttere personalet på en så omfattende geografisk basis som muligt.

Kapitel XVI

BLANDEDE BESTEMMELSER

Artikel 102.

1. Enhver traktat og enhver mellemfolkelig overenskomst, der afsluttes af noget medlem af de Forenede Nationer, efter at nærværende pagt er trådt i kraft, skal så snart som muligt indregistreres i sekretariatet og offentliggøres af dette.

2. Ingen deltager i en sådan traktat eller mellemfolkelig overenskomst, som ikke er blevet indregistreret i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikels pkt. 1, kan på-

beråbe sig den pågældende traktat eller overenskomst over for noget af de Forenede Nationers organer.

Artikel 103.

I tilfælde af konflikt mellem de forpligtelser, der påhviler de Forenede Nationers medlemmer ifølge denne pagt, og deres forpligtelser ifølge enhver anden mellemfolkelig overenskomst går deres forpligtelser ifølge denne pagt forud for de sidstnævnte.

Artikel 104.

Organisationen skal på ethvert medlems territorium have en sådan retsstilling, som måtte være nødvendig til udøvelsen af dens funktioner og til gennemførelsen af dens formål.

Artikel 105.

1. Organisationen skal på ethvert medlems territorium nyde sådanne forrettigheder og immuniteter, som er nødvendige til gennemførelsen af dens formål.

2. Repræsentanter for medlemmerne af de Forenede Nationer og organisationens embedsmænd skal ligeledes nyde de forrettigheder og immuniteter, som er nødvendige for den uafhængige udøvelse af deres funktioner i tilknytning til organisationen.

3. Plenarforsamlingen kan fremsætte forslag med henblik på fastsættelse af enkelthederne vedrørende anvendelsen af denne artikels pkt. 1 og 2 eller kan foreslå medlemmerne af de Forenede Nationer overenskomster desangående.

Kapitel XVII

OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE SIKKERHED

Artikel 106.

Indtil ikrafttræden af sådanne særlige i artikel 43 omhandlede overenskomster, som efter sikkerhedsrådets mening sætter det i stand til at begynde at udføre sine opgaver ifølge artikel 42, skal deltagerne i den i Moskva den 30. oktober 1943 undertegnede fire-nationers erklæring samt Frankrig, i overensstemmelse med nævnte erklærings pkt. 5, rådføre sig med hverandre og, når omstændighederne kræver det, med andre medlemmer af de Forenede Nationer med henblik på sådan fælles optræden på organisationens vegne, der måtte være nødvendig til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed.

Artikel 107.

Ingen bestemmelse i nærværende pagt skal

medføre ugyldighed af eller udelukke foranstaltninger iværksat eller godkendt som resultat af den anden verdenskrig af de for sådanne foranstaltninger ansvarlige regeringer over for nogen stat, som under nævnte krig har været fjende af nogen af de stater, der har undertegnet pagten.

Kapitel XVIII

Æ N D R I N G E R

Artikel 108.

Ændringer til nærværende pagt skal træde i kraft for alle medlemmer af de Forenede Nationer, når de er blevet vedtaget af to trediedele af medlemmerne af plenarforsamlingen og ratificeret af to trediedele af de Forenede Nationers medlemmer, derunder alle de faste medlemmer af sikkerhedsrådet, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige fremgangsmåder.

Artikel 109.

1. En generalkonference af de Forenede Nationers medlemmer med det formål at revidere nærværende pagt kan afholdes på et tidspunkt og et sted, der vil være at fastsætte af plenarforsamlingen med to trediedeles flertal og ved vedtagelse af hvilke som helst ni

medlemmer af sikkerhedsrådet. Hvert medlem af de Forenede Nationer skal have een stemme ved konferencen.

2. Enhver ændring i nærværende pagt, der er foreslået af konferencen med to trediedeles flertal, skal træde i kraft, når den er ratificeret af to trediedele af de Forenede Nationers medlemmer, derunder alle de faste medlemmer af sikkerhedsrådet, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige fremgangsmåder.

3. Hvis en sådan konference ikke har været afholdt inden plenarforsamlingens tiende årlige samling efter nærværende pagts ikrafttræden, skal forslag om indkaldelse af en sådan konference sættes på dagsordenen for plenarforsamlingens nævnte samling, og konferencen skal da afholdes, hvis flertallet af plenarforsamlingens medlemmer og hvilke som helst syv medlemmer af sikkerhedsrådet beslutter det.

Kapitel XIX

RATIFIKATION OG UNDERSKRIFT

Artikel 110.

1. Nærværende pagt skal ratificeres af signatarstaterne i overensstemmelse med deres

respektive forfatningsmæssige fremgangsmåder.

2. Ratifikationerne skal deponeres hos Amerikas Forenede Staters regering, der skal notificere alle signatarstaterne om hver enkelt deponering såvel som organisationens generalsekretær, når denne er blevet udnævnt.

3. Nærværende pagt skal træde i kraft, når republikken Kinas, Frankrigs, De Socialistiske Sovjetrepublikers Unions, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nord-Irlands og Amerikas Forenede Staters ratifikationer tillige med et flertal af de andre signatarstateres ratifikationer er blevet deponeret. En protokol om de deponerede ratifikationer skal derefter oprettes af Amerikas Forenede Staters regering, som skal sende alle signatarstaterne kopier af denne.

4. De stater, som har underskrevet nærværende pagt, og som ratificerer den, efter at den er trådt i kraft, vil blive oprindelige medlemmer af de Forenede Nationer på den dato, deres respektive ratifikationer bliver deponeret.

Artikel 111.

Nærværende pagt, af hvilken de kinesiske, franske, russiske, engelske og spanske tekster er lige autentiske, skal forblive deponeret i Amerikas Forenede Staters regerings arkiv. Be-

hørigt bekræftede kopier deraf skal af nævnte regering tilstilles regeringerne for de andre signatarstater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de Forenede Nationers regerings repræsentanter undertegnet nærværende pagt.

SKET i byen San Francisco den seksogtyvende dag i juni, nittenhundrede og femogfyrre.

STATUT FOR DEN MELLEMFOLKELIGE DOMSTOL

Artikel 1.

DEN MELLEMFOLKELIGE DOMSTOL, oprettet ved de Forenede Nationers pagt som de Forenede Nationers vigtigste dømmende organ, skal træde sammen og virke i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende statut.

Kapitel I

RETTENS SAMMENSÆTNING

Artikel 2.

Domstolen skal sammensættes af uafhængige dommere, der vælges uden hensyn til deres nationalitet blandt personer, der nyder den højeste moralske anseelse, og som opfylder de betingelser, der i deres eget land kræves for at beklæde de højeste dommerembeder, eller som er retskyndige af anerkendt sagkundskab i mellemfolkelig ret.

Artikel 3.

1. Domstolen består af femten medlemmer, af hvilke der ikke må være to, som er statsborgere i den samme stat.

2. En person, som med medlemskab af domstolen for øje ville kunne anses som statsborger i mere end een stat, skal betragtes som statsborger i den stat, i hvilken han sædvanligvis udøver borgerlige og politiske rettigheder.

Artikel 4.

1. Medlemmerne af domstolen vælges af plenarforsamlingen og af sikkerhedsrådet på grundlag af en liste af personer, der foreslås af hvert lands gruppe af dommere i den faste voldgiftsret overensstemmende med nedenstående regler.

2. Med hensyn til medlemmer af de Forenede Nationer, som ikke er repræsenterede i den faste voldgiftsret, foreslås kandidaterne af disse landes grupper, som udpeges i dette øjemed af deres regeringer på de samme vilkår som de, der er fastsat for voldgiftsrettens medlemmer i artikel 44 i Haagerkonventionen af 1907 om fredelig bilæggelse af mellemfolkelige stridigheder.

3. I mangel af særlig aftale fastsætter plenarforsamlingen efter forslag af sikkerhedsrådet de betingelser, hvorunder en stat, der har antaget domstolens statut, men ikke er medlem af de Forenede Nationer, kan deltage i valget af domstolens medlemmer.

Artikel 5.

1. Senest tre måneder inden tidspunktet for valget opfordrer de Forenede Nationers generalsekretær skriftligt de medlemmer af den faste voldgiftsret, som tilhører de stater, der er deltagere i nærværende statut, såvel som medlemmerne af de nationale grupper, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 4, pkt. 2, til, hver gruppe for sig, inden for en nærmere fastsat frist at foreslå sådanne personer, som er egnede til at være medlemmer af domstolen.

2. Ingen gruppe kan i noget tilfælde foreslå mere end fire personer, hvoraf højst to af dens egen nationalitet. I intet tilfælde kan der foreslås et større antal kandidater end det dobbelte af de pladser, som skal besættes.

Artikel 6.

Det henstilles til hvert lands gruppe, at den, forinden den udpeger disse kandidater, rådspørger den højeste domstol, de juridiske fakulteter og højskoler, de nationale akademier og de nationale afdelinger af mellemfolkelige akademier, som giver sig af med retsstudiet.

Artikel 7.

1. Generalsekretæren affatter i alfabetisk orden en liste over alle således foreslåede per-

soner. Bortset fra det i artikel 12, pkt. 2 omhandlede tilfælde kan alene de på denne liste opførte personer vælges til medlemmer af domstolen.

2. Generalsekretæren forelægger denne liste for plenarforsamlingen og for sikkerhedsrådet.

Artikel 8.

Plenarforsamlingen og sikkerhedsrådet vælger uafhængigt af hinanden domstolens medlemmer.

Artikel 9.

Ved ethvert valg, skal de, som foretager valget, have for øje, at de personer, der vælges til medlemmer af domstolen, ikke blot hver for sig opfylder de stillede betingelser, men også i forening frembyder sikkerhed for, at civilisationens hovedformer og de vigtigste retssystemer i verden bliver repræsenteret deri.

Artikel 10.

1. Som valgte anses de, der har opnået absolut stemmeflertal i plenarforsamlingen og sikkerhedsrådet.

2. Der skal ikke ved nogen afstemning af sikkerhedsrådet, hvad enten den drejer sig om valget af dommere eller udpegningen af medlemmer til det i artikel 12 omhandlede fællesudvalg, være nogen som helst forskel mellem

faste og ikke-faste medlemmer af sikkerhedsrådet.

3. I tilfælde af, at mere end een statsborger i den samme stat opnår absolut stemmeflertal både i plenarforsamlingen og i sikkerhedsrådet, skal alene den ældste af dem anses som valgt.

Artikel 11.

Hvis der efter det første valgmøde endnu er pladser at besætte, foretages der på samme måde et andet valg og, hvis det er nødvendigt, et tredje valg.

Artikel 12.

1. Hvis der efter det tredje valgmøde endnu er pladser at besætte, kan der til ethvert tidspunkt efter anmodning enten af plenarforsamlingen eller sikkerhedsrådet nedsættes et fællesudvalg af seks medlemmer, hvoraf de tre er udpeget af plenarforsamlingen og de tre af sikkerhedsrådet, med det formål at stille forslag med absolut flertal om besættelse af hver enkelt ledig plads til særskilt antagelse i plenarforsamlingen og i sikkerhedsrådet.

2. Fællesudvalget kan på denne liste opføre navnet på enhver person, der opfylder de stillede betingelser, og som opnår enstemmighed, selv om han ikke var opført på den i artikel 7 omhandlede liste.

3. Hvis fællesudvalget kommer til det resultat, at det ikke vil lykkes at sikre valget, skal de allerede valgte medlemmer af domstolen inden for et af sikkerhedsrådet fastsat tidsrum besætte de ledige pladser ved valg blandt de personer, som har opnået stemmer enten i plenarforsamlingen eller i sikkerhedsrådet.

4. Hvis stemmerne blandt dommerne står lige, skal den ældste dommers stemme gøre udslaget.

Artikel 13.

1. Domstolens medlemmer vælges for ni år og kan genvælges; for så vidt angår de ved det første valg til domstolen valgte dommere skal funktionstiden for fem dommere dog udløbe efter tre års forløb, og funktionstiden for fem andre dommere udløbe efter seks års forløb.

2. De dommere, hvis funktionstid skal udløbe efter forløbet af de ovenfor nævnte begyndelsesperioder af tre eller seks år, skal udvælges ved lodtrækning, der skal foretages af generalsekretæren umiddelbart efter, at det første valg har fundet sted.

3. Medlemmerne af domstolen forbliver i deres stilling, indtil andre er valgt i deres sted. Efter at sådant valg har fundet sted, skal

de dog afslutte behandlingen af sådanne sager, som de allerede har påbegyndt.

4. I tilfælde af, at et medlem af domstolen trækker sig tilbage, skal meddelelse herom tilstilles domstolens formand til oversendelse til generalsekretæren. Denne sidstnævnte underretning medfører, at stillingen er ledig.

Artikel 14.

Ledige pladser besættes på samme måde som ved det første valg med forbehold af følgende bestemmelse: inden en måned, efter at pladsen er blevet ledig, skal generalsekretæren udsende de i artikel 5 foreskrevne opfordringer, og dagen for valget skal fastsættes af sikkerhedsrådet.

Artikel 15.

Et medlem af domstolen, som vælges i stedet for et medlem, hvis funktionstid endnu ikke er udløbet, fuldender sin forgængers funktionstid.

Artikel 16.

1. Domstolens medlemmer kan ikke udøve nogen politisk eller administrativ virksomhed eller have nogen anden beskæftigelse af faglig art.

2. I tvivlstilfælde træffer domstolen afgørelse.

Artikel 17.

1. Domstolens medlemmer kan ikke udøve hvervet som agent, rådgiver eller sagfører i nogen sag.

2. De kan ikke tage del i behandlingen af nogen sag, i hvilken de tidligere har taget aktiv del som den ene af parternes agenter, rådgivere eller sagførere eller som medlemmer af nogen national eller mellemfolkelig domstol, af en undersøgelseskommission eller i nogen anden egenskab.

3. I tvivlstilfælde træffer domstolen afgørelse.

Artikel 18.

1. Domstolens medlemmer kan ikke afsættes, medmindre de efter de andre medlemmers enstemmige opfattelse har ophørt med at opfylde de stillede betingelser.

2. Generalsekretæren skal underrettes officielt herom af retsskriveren.

3. Denne meddelelse medfører, at pladsen betragtes som ledig.

Artikel 19.

Domstolens medlemmer nyder under udøvelsen af deres hverv de diplomatiske forrettigheder og immuniteter.

Artikel 20.

Ethvert medlem af domstolen skal forinden at træde i virksomhed i et offentligt møde afgive en højtidelig erklæring om at ville udføre sit hverv upartisk og samvittighedsfuldt.

Artikel 21.

1. Domstolen vælger sin formand og sin næstformand for tre år: de kan genvælges.

2. Domstolen udnævner sin retsskriver og kan træffe bestemmelse om udnævnelse af sådanne andre embedsmænd, som måtte være nødvendige.

Artikel 22.

1. Domstolens sæde skal være i Haag. Dette skal dog ikke forhindre domstolen i at træde sammen og udøve sin virksomhed andetsteds, nårsomhelst domstolen anser det for ønskeligt.

2. Formanden og retsskriveren skal have bopæl ved domstolens sæde.

Artikel 23.

1. Domstolen er til stadighed samlet, bortset fra retsferierne, hvis tidspunkter og varighed fastsættes af domstolen.

2. Domstolens medlemmer har ret til regelmæssig orlov, hvis tidspunkt og varighed fastsættes af domstolen under hensyntagen til

afstanden mellem Haag og hver enkelt dommers hjem.

3. Domstolens medlemmer skal, bortset fra orlov, forhindring på grund af sygdom eller anden alvorlig årsag, som behørigt begrundes over for formanden, til enhver tid være til rådighed for domstolen.

Artikel 24.

1. Hvis et af domstolens medlemmer af særlige grunde ikke mener at burde tage del i pådømmelsen af en bestemt sag, meddeler han dette til formanden.

2. Hvis formanden mener, at et af rettens medlemmer af særlige grunde ikke bør tage del i behandlingen af en bestemt sag, underretter han den pågældende derom.

3. Hvis der i sådanne tilfælde består meningsforskelle mellem det pågældende medlem af domstolen og formanden, træffer domstolen afgørelse.

Artikel 25.

1. For så vidt andet ikke udtrykkelig er bestemt i nærværende statut, udøver domstolen sin virksomhed i møder, hvori alle dens medlemmer er tilstede.

2. Med forbehold af, at det antal dommere, der er til rådighed for at gøre domstolen

beslutningsdygtig, ikke derved bringes under elleve, kan domstolens reglement fastsætte, at en eller flere dommere, efter omstændighederne og på omgang, kan fritages for at give møde.

3. Et antal af ni dommere er tilstrækkeligt til at gøre domstolen beslutningsdygtig.

Artikel 26.

1. Domstolen kan når som helst nedsætte en eller flere afdelinger, der består af i det mindste tre dommere, eftersom domstolen måtte bestemme, til behandling af særlige arter af sager, for eksempel sager vedrørende arbejdsforhold og sager vedrørende transit og samfærdsel.

2. Domstolen kan når som helst nedsætte en afdeling til behandling af en bestemt sag. Antallet af dommere i en sådan afdeling skal fastsættes af domstolen med godkendelse af parterne.

3. Sager skal behandles og afgøres af de i nærværende artikel omhandlede afdelinger, hvis parterne fremsætter begæring derom.

Artikel 27.

En dom afsagt af en af de i artiklerne 26 og 29 omhandlede afdelinger skal betragtes som afsagt af domstolen.

Artikel 28.

De i artiklerne 26 og 29 omhandlede afdelinger kan med parternes samtykke træde sammen og udøve deres virksomhed andetsteds end i Haag.

Artikel 29.

For at fremme en hurtig behandling af sagerne opretter domstolen hvert år en afdeling bestående af fem dommere, som har til opgave at behandle sagerne efter en afkortet retsforhandling, når parterne fremsætter begæring derom. Endvidere skal to dommere udvælges for at afløse dommere, som måtte være ude af stand til at tage sæde.

Artikel 30.

1. Domstolen fastsætter i et reglement den fremgangsmåde, hvorefter den udøver sin virksomhed. Den træffer navnlig bestemmelse om sin retsforhandling.

2. Domstolens reglement kan give bestemmelser om meddommere, som kan tage sæde sammen med domstolen eller i enhver af afdelingerne uden stemmeret.

Artikel 31.

1. Dommere af en af parternes nationalitet bevarer retten til at deltage i behandlingen af den sag, som er forelagt domstolen.

2. Hvis der i domstolen sidder en dommer af den ene parts nationalitet, kan enhver anden part udpege en person efter eget valg til at deltage i sagens behandling som dommer. Denne bør fortrinsvis tages blandt sådanne personer, som har været bragt i forslag i henhold til artiklerne 4 og 5.

3. Hvis der i domstolen ikke sidder nogen dommer af parternes nationalitet, kan hver af parterne udpege en dommer på samme måde som foreskrevet under det foregående punkt.

4. Nærværende artikel finder anvendelse i de i artiklerne 26 og 29 omhandlede tilfælde. I sådanne tilfælde skal formanden anmode en eller om nødvendigt to af de medlemmer af domstolen, der udgør afdelingen, om at overlade deres pladser til medlemmer af domstolen af de interesserede parters nationalitet og, hvis sådanne ikke findes eller er forhindrede, til dommere, der særligt er udpeget af parterne.

5. Når flere parter optræder sammen under en sag, anses de ved anvendelsen af de ovennævnte bestemmelser kun som een part. I tvivlstilfælde træffer domstolen afgørelse.

6. Dommere, som er udpeget på den i nærværende artikels punkter 2, 3 og 4 omhandlede måde, skal opfylde de i nærværende sta-

tuts artikler 2; 17, pkt. 2; 20 og 24 omhandlede forskrifter. De deltager i sagens afgørelse på fuldkommen lige fod med de andre dommere.

Artikel 32.

1. Domstolens medlemmer erholder et årligt vederlag.

2. Formanden erholder et særligt årligt honorar.

3. Næstformanden erholder et særligt honorar for hver dag, han udfører formandens funktioner.

4. Dommere, som udpeges i henhold til artikel 31 ud over domstolens egne medlemmer, erholder en godtgørelse for hver dag, de udøver deres funktioner.

5. Disse vederlag, honorarer og godtgørelser fastsættes af plenarforsamlingen. De kan ikke nedsættes under funktionstiden.

6. Retsskriverens lønning fastsættes af plenarforsamlingen efter forslag af domstolen.

7. Et af plenarforsamlingen vedtaget reglement fastsætter de nærmere betingelser, hvorunder pension kan ydes domstolens medlemmer og retsskriveren, såvel som de betingelser, hvorunder domstolens medlemmer og retsskriveren får deres rejseudgifter godtgjort.

8. De ovennævnte vederlag, godtgørelser og honorarer er fritaget for enhver beskatning.

Artikel 33.

De med domstolen forbundne omkostninger afholdes af de Forenede Nationer på den måde, som plenarforsamlingen beslutter.

Kapitel II

DOMSTOLENS MYNDIGHEDSOMRÅDE

Artikel 34.

1. Kun stater kan optræde som parter for domstolen.

2. I overensstemmelse med de i domstolens reglement indeholdte bestemmelser kan domstolen anmode de offentlige mellemfolkelige organisationer om oplysninger vedrørende de sager, der er indbragt for den, og skal ligeledes modtage sådanne oplysninger, der forelægges den af disse organisationer på deres eget initiativ.

3. Når der i en sag for domstolen er rejst spørgsmål om fortolkningen af en offentlig mellemfolkelig organisations oprettelsesstatut eller af en i henhold til denne indgået mellemfolkelig overenskomst, skal retsskriveren

give den pågældende organisation meddelelse derom og tilstille denne genparter af hele den skriftlige retsforhandling.

Artikel 35.

1. Domstolen står åben for stater, der er deltagere i nærværende statut.

2. De nærmere vilkår, på hvilke den skal stå åben for andre stater, fastsættes under forbehold af de særlige forskrifter i de gældende traktater af sikkerhedsrådet; dog må parterne i intet tilfælde være stillet ulige for domstolen.

3. Når en stat, som ikke er medlem af de Forenede Nationer, er part i en sag, skal domstolen fastsætte det tilskud til domstolens omkostninger, som denne part skal bære. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, hvis vedkommende stat bærer en del af domstolens udgifter.

Artikel 36.

1. Domstolens myndighedsområde udstrækker sig til alle sager, som parterne forelægger den, såvel som til alle de tilfælde, hvorom der særlig er truffet bestemmelse i de Forenede Nationers pagt eller i de gældende traktater og konventioner.

2. De stater, der er deltagere i nærværende

statut, kan når som helst erklære, at de anerkender som bindende *ipso facto* og uden særlig overenskomst, i forhold til enhver anden stat, som antager den samme forpligtelse, domstolens domsmyndighed i alle retstvister vedrørende:

a. Fortolkning af en traktat;

b. Ethvert spørgsmål, som angår mellemfolkelig ret;

c. Tilstedeværelsen af enhver kendsgerning, som, hvis den forelå, ville udgøre et brud på en mellemfolkelig forpligtelse;

d. Arten og omfanget af den erstatning, som bør ydes på grund af et brud på nogen mellemfolkelig forpligtelse.

3. De ovennævnte erklæringer kan afgives enten ubetinget eller på betingelse af gensidighed med hensyn til flere eller visse stater eller for et bestemt tidsrum.

4. Sådanne erklæringer skal deponeres hos de Forenede Nationers generalsekretær, som skal oversende kopier af disse til deltagerne i statutten og retsskriveren.

5. Erklæringer, der er afgivet i henhold til artikel 36 i statutten for den faste domstol for mellemfolkelig retspleje, og som stadig er i kraft, skal, i forholdet mellem deltagerne i nærværende statut, betragtes som antagelse af

domstolens bindende domsmyndighed for den periode, for hvilken erklæringerne endnu er gældende og i overensstemmelse med disses bestemmelser.

6. Retten afgør selv tvistigheder, som måtte opstå med hensyn til spørgsmålet om dens myndighedsområde.

Artikel 37.

Når en gældende traktat eller konvention indeholder bestemmelse om henvisning af en sag til en domstol, som skulle oprettes af folkeforbundet, eller til den faste domstol for mellemfolkelig retspleje, skal sagen i forholdet mellem deltagerne i nærværende statut henvises til den mellemfolkelige domstol.

Artikel 38.

1. Domstolen, hvis opgave er at afgøre de tvister, der forelægges den, i overensstemmelse med mellemfolkelig ret, skal anvende:

a. mellemfolkelige konventioner af almindelig eller særlig art, som hjemler regler, der udtrykkelig er anerkendt af de stridende stater.

b. den mellemfolkelige sædvane som udtryk for en almindelig praksis, der er anerkendt som retsregel.

c. de almindelige retsgrundsætninger, som anerkendes af civiliserede nationer.

d. med den begrænsning, som følger af artikel 59, retsafgørelser samt de forskellige nationers mest ansete forfatters meninger som hjælpemiddel ved konstateringen af, hvad der er gældende ret.

2. nærværende bestemmelse skal ikke være til hinder for, at domstolen, hvis parterne er enige derom, kan træffe sin afgørelse efter ret og billighed.

Kapitel III

RETSFORHANDLING

Artikel 39.

1. Domstolens officielle sprog er fransk og engelsk. Hvis parterne er enige om, at hele retsforhandlingen skal finde sted på fransk, skal dommen afsiges på dette sprog. Hvis parterne er enige om, at hele retsforhandlingen skal finde sted på engelsk, skal dommen afsiges på dette sprog.

2. I mangel af en overenskomst, der fastsætter det sprog, som skal benyttes, kan parterne i deres mundtlige indlæg for domstolen anvende det af de to sprog, som de foretrækker, og domstolens kendelse skal da afsiges

på fransk og på engelsk. I dette tilfælde skal domstolen samtidig angive, hvilken af de to tekster der skal anses som den autentiske.

3. Domstolen skal på enhver parts anmodning tillade, at den pågældende part anvender et andet sprog end det franske eller engelske.

Artikel 40.

1. Sagerne indbringes for domstolen henholdsvis ved forelæggelse af en særlig overenskomst eller ved en anmodning, som er rettet til retsskriveren; i begge tilfælde skal stridens genstand og sagens parter angives.

2. Retsskriveren giver ufortøvet meddelelse om anmodningen til alle, hvem den angår.

3. Han underretter ligeledes medlemmerne af de Forenede Nationer derom gennem generalsekretæren såvel som de andre stater, der er berettigede til at møde for domstolen.

Artikel 41.

1. Hvis domstolen mener, at omstændighederne kræver det, skal den have ret til at angive, hvilke nødvendige forholdsregler der bør tages for at bevare den ene eller den anden parts rettigheder.

2. Indtil den endelige dom er afsagt, skal meddelelse om disse forholdsregler ufortøvet gives parterne og sikkerhedsrådet.

Artikel 42.

1. Parterne giver møde ved agenter.

2. De kan for domstolen lade sig bistå af rådgivere eller sagførere.

3. Parternes agenter, rådgivere og sagførere, der møder for domstolen, skal nyde de til den uafhængige udøvelse af deres funktioner nødvendige forrettigheder og immuniteter.

Artikel 43.

1. Retsforhandlingen har 2 afsnit, en skriftlig og en mundtlig.

2. Den skriftlige forhandling består deri, at der meddeles såvel domstolen som modparten fremstillinger, modfremstillinger og i påkommende tilfælde besvarelser deraf, såvel som alle andre aktstykker og dokumenter, som påberåbes.

3. Meddelelsen finder sted gennem retsskriveren i den orden og med de frister, som fastsættes af domstolen.

4. Ethvert aktstykke, som fremlægges af den ene af parterne, skal i bekræftet genpart tilstilles den anden part.

5. Den mundtlige forhandling består deri, at domstolen hører vidner, sagkyndige, agenter, rådgivere og sagførere.

Artikel 44.

1. Når der skal gives nogen meddelelse til andre personer end agenterne, rådgiverne og sagførerne, henvender domstolen sig direkte til regeringen for den stat, på hvis område meddelelsen skal finde sted.

2. På samme måde forholdes der, hvis der skal optages bevis på stedet.

Artikel 45.

Den mundtlige forhandling ledes af formanden eller i hans fraværelse af næstformanden; er også denne forhindret, ledes den af den ældste af de tilstedeværende dommere.

Artikel 46.

Den mundtlige forhandling er offentlig, medmindre domstolen beslutter noget andet, eller begge parter begærer, at offentligheden udelukkes.

Artikel 47.

1. Over hver retsforhandling føres der en protokol, som undertegnes af retsskriveren og formanden.

2. Alene denne protokol skal have autentisk karakter.

Artikel 48.

Retten fastsætter nærmere regler om retsforhandlingens gang og bestemmer, i hvilken

form og med hvilke frister hver part skal afslutte sin fremstilling; den træffer alle forholdsregler, som bevisoptagelsen medfører.

Artikel 49.

Domstolen kan, selv inden den mundtlige forhandling, opfordre agenterne til at fremlægge ethvert aktstykke eller tilvejebringe enhver nærmere forklaring. I tilfælde af nægtelse skal denne føres til protokol.

Artikel 50.

Domstolen kan til ethvert tidspunkt overlade en undersøgelse eller sagkyndig bedømmelse til enhver person, korporation, bureau, kommission eller organ efter sit eget valg.

Artikel 51.

Under den mundtlige forhandling kan alle hensigtsmæssige spørgsmål rettes til vidnerne og de sagkyndige under de nærmere betingelser, som domstolen fastsætter i det i artikel 30 omhandlede reglement.

Artikel 52.

Efter at have modtaget beviserne og vidnesbyrdene inden for de af domstolen fastsatte frister kan denne afskære alle nye bevislig-

heder eller dokumenter, som en af parterne måtte ønske at fremlægge uden den anden parts samtykke.

Artikel 53.

1. Når den ene af parterne ikke giver møde eller undlader at gøre sine synspunkter gældende, kan den anden part forlange, at domstolen afgør sagen i overensstemmelse med dens påstand.

2. Forinden domstolen tager dette til følge, skal den forvise sig om, ikke blot, at den har myndighed til at behandle sagen i henhold til artiklerne 36 og 37, men også, at påstanden er saglig og retlig begrundet.

Artikel 54.

1. Når agenterne, rådgiverne og sagførerne under domstolens tilsyn har gjort alle de synspunkter gældende, som de anser for hensigtsmæssige, erklærer formanden den mundtlige forhandling for sluttet.

2. Domstolen trækker sig tilbage for at votere.

3. Domstolens voteringer er og forbliver hemmelige.

Artikel 55.

1. Domstolens beslutninger træffes ved stemmeflerhed af de nærværende dommere.

2. Hvis stemmerne står lige, gør formandens eller hans stedfortræders stemme udslaget.

Artikel 56.

1. Afgørelsen skal begrundes.

2. Den angiver navnene på de dommere, som har deltaget i afgørelsen.

Artikel 57.

Hvis afgørelsen helt eller delvis ikke udtrykker dommernes enstemmige opfattelse, skal enhver dommer have ret til at vedføje en fremstilling af sin særlige opfattelse.

Artikel 58.

Afgørelsen undertegnes af formanden og retsskriveren. Den oplæses i et offentligt møde, hvortil agenterne på behørig måde er indkaldt.

Artikel 59.

Domstolens afgørelse er kun bindende for de stridende parter og for den sag, som er blevet afgjort.

Artikel 60.

Afgørelsen er endelig og uden appel. Hvis der opstår meningsforskel med hensyn til afgørelsens forståelse eller rækkevidde, tilkommer det domstolen at fortolke den på begæring af nogen af parterne.

Artikel 61.

1. En fornyet prøvelse af afgørelsen kan i påkommende tilfælde kun forlanges, hvis der fremkommer en kendsgerning af sådan beskaffenhed, at den er egnet til at udøve en afgørende indflydelse, og som forinden dommens afsigelse har været ubekendt såvel for domstolen som for den part, der begærer den fornyede prøvelse, uden at det er denne parts egen fejl, at den ikke var bekendt dermed.

2. Den fornyede prøvelse påbegyndes ved en kendelse af domstolen, i hvilken det udtrykkelig slås fast, at der er fremkommet en ny kendsgerning, samt at den er af en sådan beskaffenhed, at den hjemler sagens genoptagelse, og som på grundlag heraf erklærer, at begæringen bør efterkommes.

3. Domstolen kan gøre påbegyndelsen af den fornyede prøvelse afhængig af, at den tidligere afsagte dom forinden efterkommes.

4. Begæring om fornyet prøvelse må fremsættes senest et halvt år, efter at den nye kendsgerning er fremkommet.

5. Ingen begæring om fornyet prøvelse kan fremsættes, når der er forløbet 10 år efter dommens afsigelse.

Artikel 62.

1. Hvis en stat mener, at den har en retlig

interesse i en sag, som behandles af domstolen, kan den til samme rette en anmodning om intervention.

2. Domstolen træffer bestemmelse herom.

Artikel 63.

1. Drejer sagen sig om fortolkningen af en konvention, i hvilken andre stater end de stridende parter er deltagere, skal disse uophødelig af retsskriveren underrettes derom.

2. Enhver af disse stater har da ret til at intervenere i sagen, og hvis den benytter denne adgang, skal den i afgørelsen indeholdte fortolkning ligeledes være bindende for dens vedkommende.

Artikel 64.

Medmindre anden bestemmelse træffes af domstolen, afholder hver part sine egne sagsomkostninger.

Kapitel IV

RESPONSA

Artikel 65.

1. Domstolen kan afgive responsa om ethvert juridisk spørgsmål, når anmodning derom fremsættes af noget organ eller nogen institution, som ved de Forenede Nationers pagt

eller i henhold til dennes bestemmelser måtte være bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

2. De spørgsmål, hvorom der afæskes domstolen et responsum, skal forelægges denne gennem en skriftlig anmodning, der nøjagtigt angiver det spørgsmål, hvorom domstolens responsum udbedes. Der vedlægges alle dokumenter, som kan tjene til at belyse spørgsmålet.

Artikel 66.

1. Retsskriveren giver omgående alle stater, som er berettigede til at møde for domstolen, meddelelse om anmodningen om det pågældende responsum.

2. Endvidere skal retsskriveren ved en særlig og direkte meddelelse underrette enhver stat, der er berettiget til at møde for domstolen, eller enhver mellemfølgelig organisation, som efter domstolens eller, hvis den ikke er samlet, efter formandens skøn må anses for egnet til at give oplysninger vedrørende spørgsmålet om, at domstolen er beredt til at modtage skriftlige erklæringer inden for en af formanden fastsat frist eller til at påhøre mundtlige erklæringer under et offentligt i denne anledning afholdt møde.

3. Hvis en af disse stater ikke har mod-

taget den i nærværende artikels pkt. 2 omhandlede særlige meddelelse og udtrykker ønske om at forelægge en skriftlig erklæring eller om at blive hørt, træffer domstolen afgørelse.

4. De stater eller organisationer, der har afgivet skriftlige eller mundtlige erklæringer, skal have adgang til at fremkomme med bemærkninger til de af andre stater og organisationer afgivne erklæringer på den måde, i den udstrækning og inden for de tidsfrister, som domstolen eller, hvis den ikke er samlet, formanden fastsætter i hvert enkelt tilfælde. I dette øjemed skal retsskriveren i god tid sende de skriftlige erklæringer til stater eller organisationer, der selv har afgivet sådanne.

Artikel 67.

Domstolen afgiver sine responsa i et offentligt møde, om hvilket generalsekretæren og repræsentanterne for de direkte interesserede medlemmer af de Forenede Nationer, andre stater og mellemfolkelige organisationer i forvejen skal underrettes.

Artikel 68.

Ved afgivelsen af sine responsa skal domstolen endvidere følge sådanne af nærværende

statuts bestemmelser, som finder anvendelse i de processuelle sager, i det omfang, den finder dem anvendelige.

Kapitel V

Æ N D R I N G E R

Artikel 69.

Ændringer til nærværende statut skal gennemføres ved den samme fremgangsmåde, som er fastsat i de Forenede Nationers pagt med hensyn til ændringer til denne pagt, dog med forbehold af sådanne bestemmelser, som plenarforsamlingen på sikkerhedsrådets forslag måtte vedtage vedrørende deltagelse af stater, som er deltagere i nærværende statut, men ikke er medlemmer af de Forenede Nationer.

Artikel 70.

Domstolen skal være beføjet til ved skriftlige meddelelser til generalsekretæren at foreslå til overvejelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 69 sådanne ændringer til nærværende statut, som den måtte anse for nødvendige.